

All Right – til roden igen!

Efterlad ”kamppladsen” renere, end da du kom

Birgit Lynge

2012

All Right - til roden igen!

Frem til rodens nybrud

Jorden er banket ind i sin rodenergi på ny, som før – eller efter – en slags opstandelse. Som før eller efter Faldet.

I roden er vi alle i familie.

Vores nære familie får her større betydning for os alle end vanligt.

Det gør også de mennesker, som vi af en eller anden grund *føler* os i familie med.

Det fysiske og materielle, kroppene og tingene, får vores opmærksomhed, og måske mere end godt er. Ja måske isolerer vi os i disse enheder og samhørigheder...

Men lad det kun blive en tilpasset opmærksomhed, som rodenergien får af os, således at ikke alt bliver tungt - får denne ganske særlige tyngde og substans, på godt og ondt.

Vi kan føle os fastlåste og flade i denne situation. Som en spiral der er trykket sammen til den flade tilstand. Men, tro mig, udfoldelsen og de nye dimensioner tager form, når vi har fred i vores arnested, i roden, og lader kærligheden råde, således at vi bliver 'Fit for Love'. For essensen af alt fysisk er kærlighed.

For at komme hertil, må vi da give helt slip, 'let go – let flow – let God', når vi først har gjort vores bedste for at løse en opgave eller et problem, mens de fastlåste følelser alligevel kan fortsætte sit tag i os.

Når det så lykkes os at give slip, kan det opleves, som om vi træder vande en tid eller flyder ovenpå... Måske gisper og stønner vi imens, som en fødende kvinde. Vi ender måske med at føle os udasede og udåndende, som den døende... føle kraftesløshed. Føle at vi giver op.

Her er det godt at vide, at denne følelse og oplevelse er ganske normalt, når man er i proces og kommer helt til bunds i rodenergien.

Flow på ny

Nu når vi frem til en væren, som kan give sig udtryk i at sanse, se til, observere, være tilskuer OG derved være en anderledes slags aktør, der tør lade Selvet tage over for næsen af Egoet...

Vi er i flow – som kilden der får et frit løb.

Well –

Vi har haft et årti, 00'erne, hvor action fra den maskuline energi har "redet hestene hårdt". Mange har fået stress eller ADHD og ikke kunnet få plads til "at rumme" sig selv og verden omkring sig på én gang.

Det hele er blevet for meget, og organismen har på sin egen måde sagt: stop, jeg kan ikke følge med – jeg kan ikke rumme mig selv, fordi verden og menneskene omkring mig fylder det hele. Medierne, følelsernes boom, presset fra højre og venstre.

Og her må vi afvente muligheden for at bevæge os, udviklingsmæssigt, på et vertikalt plan: op-ned, ned-op.

Hvad følger behovsmæssigt efter en sådan tilstand? Og hvordan indfrier vi disse vores nye behov?

Kan det være, at vores udkantslandsbyer bliver sæde for eremit-boer, for dig og mig, som steder hvor "tomgangen" og nærheden opfylder menneskets primære behov for beskyttelse mod sit eget mentale

‘Rush Life’?

Kan en anden variant være, at et mindre forbrug gør et Bonderøvs-liv muligt for os – et liv med en iboende balance og en sund entusiastisk realisme til drivkraften?

Herfra og dertil. Overskuelighed og meningsfuldhed. En synlig og overskuelig handling imod synlige og meningsfulde mål. – Meningsfulde for kvinder og børn og derfor meningsfulde for mændene.

Naturen og dyrene er gaver, som vi først kan tage os af og ”tage af”, når vi har genlært at tage os af os selv og hinanden.

Rengøring af kamppladsen

Det kan vise sig som noget værre rod, når man er banket ufrivillig ind/ned i sin rod. Der kan være så meget ugjort og uforløst.

Og hvem skal gøre dette arbejde færdigt og forløse det uforløste? Hvem skal gøre rent?

Det skal vi naturligvis. Du og jeg. Dem der er efterkommere og ansvarlige for deres egen ”kampplads”.

Har man tidligere snydt og bedraget hinanden?

Har man krænket og ringeagtet andre, børn såvel som kvinder og mænd?

Har man overset andre og handlet selvisk, kun for egen vinding?

Har man forgiftet og forurenset omkring sig med eder og forbandelser eller med kemikalier?

Har man slået kreativiteten og legen, livsglæden, ihjel?

Kan man svare ja på ovenstående, så er der nok af rengøring at gå i gang med.

Forbrydelserne kan have været mange, og forfædre og formødre kan have ruget over dem som en skruk høne over de æg, hun ikke har men tror, at hun har - eller som en aggressiv kamphane der vil have sit territorium for sig selv – sine hemmeligheder for sig selv.

Men intet forløses uden at det først bliver synligt og mærkbart for derefter at blive forløst – helet.

Tiden er inde til, at vi efterlader kamppladsen renere, end da vi kom.

Vi kan vanskeligt komme videre ind i glæden og det nyskabte, uden at vi hver især, og på hver vores måde, gør rent bord efter os selv og vores aner.

Så:

Spred nu dit affald på Guds ager og lad Hans sol skinne på det.

Luk øjnene op for dette at se, hvad der er dit og din slægts affald.

Kast lys på det.

Læg det ud i det fri.

Tag dig af det, som du med din slægt kan tage dig af. Det, som efterfølgende endnu måtte være tilbage, må du få hjælp til, så dine og vores børn slipper for at vokse op i en verdensomspændende losseplads – fysisk såvel som psykisk.

Børnenes Jord – vores ansvar

Børnene har vi født til et paradys på jord.

Den tanke slipper vi Gud-ske-lov aldrig. Og derfor skal vi altid gøre vores bedste, hver især og sammen, for at efterlade kamppladsen lidt renere, end da vi kom, så paradiset kan gro frem – overalt.

‘Let’s do it!’

Lad os favne både vores succéer og fiaskoer.

Lad os give vores rødder en fri og sund vækst og dermed give det bedste til vores børn.

Lad os selv, i vores forældregeneration, klare at klippe de lænker over, som vi endnu oplever omkring vores ankler.

Lad roden få de bedste muligheder for vækst og sundhed, og således hjælpe til stamtræets udvikling og vækst både iblandt os, hånd i hånd (horisontalt), og for hver enkelt af os på skuldrene af vores forfædre og formødre og med Guds og de afdøde slægtnings hjælp (vertikalt).

"All shall be well" – Julian of Norwich, forfatter og mystiker (1342 – c. 1429)

Birgit Lyngé

Helgenæs

8. Februar 2012

Love is Life - Life is Love